

(ترجمه)

آن چه را امت در از دست دادن خلافت از دست داد!

بزرگترین مصیبتی که مسلمانان به آن مبتلاء شدند، از دست دادن خلافت و از بین رفتن اقتدارشان، توقف عمل بر مبنی کتاب الله و سنت رسول الله صلی الله علیه وسلم می باشد. مسلمانان زندگی اسلامی داشتند، سبک زندگی شان اسلامی بود، در همه شئون زندگی شان شریعت الله سبحانه و تعالی حکم فرما بود و بر اساس شریعت الله سبحانه و تعالی رهنمون شده و به آن مراجعه می نمودند. همان طور که الله سبحانه و تعالی در مورد شان می فرماید: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ...؛ شما بهترین امتی هستید که به هدفت هدایت مردم آفریده شده /ید...﴾ [آل عمران: 110] امر به معروف و نهی از منکر می کردند و رسالت اسلام را به سوی جهانیان حمل می نمودند.

پس از منهدم شدن دولت مسلمانان، توازن برهم خورد و به مدت یک قرن و بیشتر، معیارها زیر و رو شد و در این مدت امت بدون خلیفه مقتدری به سر می برد که امورشان را به خیر و صلاح تنظیم و رعایت کند. مدت ها است که امت بدون امام می باشد؛ بدون سپری که از آن در برابر مکرها و دسیسه های شیطانی و همکاری فاجران محافظت کند. امت سپر و حصار محافظتی خود را از دست داده و هیولاهای وحشی سرمایه داری به آن حمله و بدنش را به بدترین حالت چندین پارچه نمودند. احکام اسلام را از بین برده و احکام کفری را جای گزین آن نمودند. شرارت های خانه مان سوز سرمایه داری به جوامع مسلمان سرایت کرده است. پیوندهای و رابطه های پستی هم چون ملیت گرایی، وطن پرستی و منفعت طلبی شخصی، جایگزین پیوند و رابطه عقیدوی بین فرزندان امت اسلامی شده است... این بها و جریمه اجازه دادن به کنار رفتن شریعت الله از عرصه زندگی، نتیجه مراجعه ی مسلمانان به طاغوت، نظام ها و قوانین وضعی بود. آنان اوامر الله سبحانه و تعالی را کنار گذاشته، با تمام فروتنی و ذلت در برابر حکم غیر ما انزل الله از ترس و خشیت نسبت به حکام مزدور سر تسلیم فرود آورده و سکوت نمودند. در حالی که الله سبحانه و تعالی چنین می فرماید:

﴿فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَآخِشُونَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ [مائده: 44]

ترجمه: از مردم خشی (ترس توأم با حس عظمت) نداشته باشید از من خشی داشته باشید و آیات من را به بهای ناچیز معامله نکنید؛ کسانی که مطابق احکام نازلۀ الله حکم نکنند، کافرنند.

مسلمانان غرور و حیثیت خود را از دست دادند... فلسطین، کوه های جولان، کشمیر، اندلس، ترکستان شرقی و غیره را از دست دادند... آن ها فرزندان خود را در جنگ های بی معنی برای خدمت به نفوذ غرب در کشمکش بالای ثروت مسلمانان از دست دادند... ثروت هنگفتی را از دست دادند که غرب با همکاری حکام مزدورش آن را غارت نموده و با آن زیرساخت ها و صنایع خود را توسعه می دهد.

مسلمانان منبرهایی را از دست دادند که قبلاً حقایق را بیان می‌داشتند، نقص‌ها و خلل‌ها را معالجه و مرتکبین را محاسبه و مورد بازخواست قرار می‌دادند... کشاورزی و صنعت را از دست دادند... تصمیم‌گیری خود را از دست داده و بجای آنان غرب و مهره‌های آن از طریق حکام مزدور تصمیم‌گیری می‌کنند. بدین ترتیب هیبت و حیثیت امت چندمیلیاردی از بین رفته و بسان تفاله سیلاب شدند: شکست‌های پیاپی، ناامیدی‌های باهم پیوسته، مصیبت‌ها و فجایع در پی فجایع و این حکام دولت‌های کوچک مضر، که هیچ تحرکی از خود نشان نداده و هم‌وچنان به مسیر ذلت و خواری و به عشق ورزیدن به مزدوری برای دشمنان الله و رسولش، ادامه دادند.

اکنون امت اسلامی در آرزوی پیروزی، مشتاق طعم آن، مشتهی نوشیدنی شراب عزت، تشنه و مشتاق نصرت است. در حالی که بعید اندر بعید است که امور و وضعیت این امت بدون اقامه دولت خلافت نظم گیرد؛ دولتی که زندگی بر اساس ما انزل الله را از سر می‌گیرد تا این که الله سبحانه و تعالی راضی شده و نصرتش را سرازیر نماید. البته (سنت الله سبحانه و تعالی طوری است که) نصرت خودش به سراغ امت نمی‌آید؛ مگر این که امت به دنبال آن رود. چنان‌چه الله سبحانه و تعالی چنین می‌فرماید:

﴿إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ﴾ [محمد: 7]

ترجمه: اگر (دین) الله را یاری کنید او شما را نیز یاری کرده و گام‌های تان را استوار می‌گرداند.

ای مسلمانان! مسیر خود را تقویت کرده، متحد شوید و به سوی خیر دنیا و آخرت و به سوی ﴿نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ ۖ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ...﴾ پیروزی‌ای از جانب الله و فتحی نزدیک است و به مؤمنان مژده ده... ﴿[صف: 13] بشتابید! بدانید که رسول الله صلی الله علیه و سلم به بازگشت خلافت بشارت داده و الله سبحانه و تعالی برای مؤمنین وعده نصرت، تمکین دین و غالب شدن بر دشمنان شان را داده. پس ای مسلمانان! در طریقه اقامه خلافت روان بوده، به وعده الله یقین داشته و با بشارت رسول الله صلی الله علیه و سلم خوشبین بوده و امید کامل داشته باشید! بلی، رسول الله صلی الله علیه و سلم چنین می‌فرماید:

«ثم تكون خلافة على منهج النبوة»

ترجمه: سپس خلافت بر منهج نبوت خواهد بود.

برگرفته از شماره 450-451-452 مجله الوعی - رجب - شعبان - رمضان 1445 ه.ق. / شباط - آذار - نisan 2024 م

نویسنده: محمد الرحبی - الیمن

مترجم: محمد علی مطمئن